

Категорія справи № 757/42575/18-к: У порядку процесуального законодавства; В порядку КПК України; Клопотання слідчого, прокурора, сторони кримінального провадження.

Надіслано судом: 13.09.2018. Зареєстровано: 14.09.2018. Оприлюднено: 17.09.2018.

печерський районний суд міста Києва

Справа № 757/42575/18-к

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

30 серпня 2018 року слідчий суддя Печерського районного суду міста Києва - Писанець В.А., при секретарі - Ясеновенко К.О., розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі Печерського районного суду міста Києва клопотання прокурора відділу процесуального керівництва та підтримання державного обвинувачення Генеральної прокуратури України старшого радника юстиції Новікова Олександра Федоровича у кримінальному провадженні № 12014100100004620 від 08.05.2014 про накладення арешту на майно, -

В С Т А Н О В И В :

29.08.2018 у провадження слідчого судді Печерського районного суду м. Києва надійшло клопотання прокурора відділу процесуального керівництва та підтримання державного обвинувачення Генеральної прокуратури України старшого радника юстиції Новікова Олександра Федоровича у кримінальному провадженні № 12014100100004620 від 08.05.2014 про накладення арешту на завершене та незавершене будівництво житлового комплексу «Шевченківський квартал», яке здійснюється на земельній ділянці к.н. 8 000 000 000 :91:050:004, розташованій по вул. Українській, 6 в м. Києві, яка належить Київському індустріальному технікуму (Державний акт ЯЯ № 2080552).

Згідно з нормою ч. 4 ст. 107 КПК України, фіксація під час розгляду клопотання слідчим суддею за допомогою технічних засобів не здійснювалась.

30 серпня 2018 року, до початку розгляду клопотання, стороною кримінального провадження, прокурор Новіков О.Ф., через канцелярію суду була подана заява про розгляд клопотання у його відсутність, також, прокурором у заяві зазначено, що клопотання підтримує в повному обсязі, із підстав, наведених у ньому та просить слідчого суддю задовольнити вказане клопотання.

На підставі ч. 2 ст. 172 КПК України, клопотання слідчого, прокурора, цивільного позивача про арешт майна, яке не було тимчасово вилучене, може розглядатися без повідомлення підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, їх захисника, представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо це є необхідним з метою забезпечення арешту майна.

Частиною 1 статті 172 КПК України передбачено окрім іншого, що неприбуття слідчого, прокурора у судові засідання не перешкоджає розгляду клопотання.

У відповідності до положень ст. 26 КПК України, сторони кримінального провадження є вільними у використанні своїх прав у межах та спосіб, передбачених цим Кодексом.

Зважаючи на ці положення закону та враховуючи принцип диспозитивності, суд визнав можливим прийняти рішення по суті клопотання у відсутність не з'явившихся осіб, оскільки їх не прибуття не перешкоджає розгляду клопотання на підставі наданих доказів.

Вивчивши клопотання та докази, якими обґрунтовується клопотання, надходжу до наступних висновків.

Обґрунтовуючи вказане клопотання прокурор вважає, що ГСУ НП України здійснюється досудове розслідування в кримінальному провадженні № 12014100100004620 від 08.05.2014 за ст. 356, ч. ч. 2, 4 ст. 190, ч. 3 ст. 212 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що В кримінальному провадженні № 12014100100004620 розслідуються обставини заняття земельної ділянки по вул. Українській, 6 в м. Києві, будівництва на ній ЖК «Шевченківський квартал» та умисного ухилення суб'єктами господарювання, задіяними в цьому будівництві від сплати податків в особливо великих розмірах.

Установлено, що 13.06.2014 замовниками будівництва - директором Державного вищого навчального закладу «Київський індустріальний коледж» та директором ТОВ «ВКФ «Фарби України» подано до Департаменту Державної архітектурно-будівельної інспекції в м. Києві офіційний документ - декларацію про початок будівельних робіт «Будівництво житлового будинку з вбудовано - прибудованими нежитловими приміщеннями по вул. Українській, 6 в Шевченківському районі м. Києва», в який внесено завідомо неправдиві відомості про видані містобудівні умови та обмеження.

Крім того, в цьому кримінальному провадженні розслідується окремий факт заволодіння службовими особами ТОВ «ВКФ «Фарби Україна» в 2016-2017 роках коштами інвесторів в особливо великих розмірах під час купівлі-продажу майнових прав на нерухоме майно, розташоване у 3 та 4 секціях ЖК «Шевченківський квартал» по вул. Українській, 6 в м. Києві за заявою ОСОБА_2

Відповідно до інформації Департаменту земельних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (КМДА), земельна ділянка к.н. 8 000 000 000 :91:050:0046 перебуває в постійному користуванні Київським індустріальним технікумом на підставі рішення Київської міської ради від 23.12.2003 № 317/1192 з цільовим призначенням для будівництва та експлуатації гуртожитку для студентів та житла для працівників технікуму.

Прокурор вказує, що з метою припинення вищезазначеної незаконної діяльності, забезпечення збереження предмета скоєння злочину, викриття групи осіб, які організували дану незаконну діяльність, з метою відшкодування заподіяних злочинами збитків, а також забезпечення подальшого подання цивільного позову в провадженні .

Статтею 170 КПК України передбачено, що арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, зникнення, втрати, знищення, використання, перетворення, пересування, передачі, відчуження. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб.

Відповідно до п. 1, 4 ч. 2 ст. 170 КПК України арешт майна допускається з метою забезпечення: забезпечення речових доказів та відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільного позову), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

Згідно ч. 10 ст. 170 КПК України арешт може бути накладений у встановленому цим Кодексом порядку на рухоме чи нерухоме майно, гроші у будь-якій валюті готівкою або у безготівковій формі, в тому числі кошти та цінності, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або

інших фінансових установах, видаткові операції, цінні папери, майнові, корпоративні права, щодо яких ухвалою чи рішенням слідчого судді, суду визначено необхідність арешту майна.

Не може бути арештовано майно, якщо воно перебуває у власності добросовісного набувача, крім арешту майна з метою забезпечення збереження речових доказів.

Згідно ч. 2 ст. 173 КПК України, при вирішенні питання про арешт майна слідчий суддя, суд повинен враховувати: 1) правову підставу для арешту майна; 2) можливість використання майна як доказу у кримінальному провадженні (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої статті 170 КПК України); 3) наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення або суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність (якщо арешт майна накладається у випадках, передбачених пунктами 3, 4 частини другої статті 170 КПК України); 3-1) можливість спеціальної конфіскації майна (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 2 частини другої статті 170 цього Кодексу); 4) розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою (якщо арешт майна накладається у випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої статті 170 цього Кодексу); 5) розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження; 6) наслідки арешту майна для підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб.

Так, слідчим суддею встановлено, земельна ділянка та незавершене будівництво ЖК «Шевченківський квартал», зберегли на собі сліди вчинення кримінальних правопорушень, містять відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, тобто є речовими доказами у провадженні, про що, 10.07.2018 ГСУ НП України винесено відповідну постанову.

Прокурором доведено, що вказане майно могло бути набуто кримінально протиправним шляхом та отримано внаслідок вчинення кримінального правопорушення, тобто відповідає критеріям визначеним ст. 98 КПК України, та у випадку не накладення арешту на вказане майно, це може призвести до подальшого відчуження або до інших наслідків, які можуть перешкоджати досудовому розслідуванню.

За викладених обставин, враховуючи правове обґрунтування клопотання, яке відповідає положенням ст. ст. 170-173 КПК України, приходжу до переконання, що клопотання слідчого про накладення арешту на майно підлягає задоволенню з метою збереження речових доказів, задля забезпечення дієвості та об'єктивності розслідування у вказаному кримінальному провадженні, оскільки незастосування арешту може призвести до відчуження майна.

Приходячи до такого висновку, слідчий суддя враховує й те, що в даному випадку обмеження права власності є розумним і співрозмірним завданням кримінального провадження та обставини кримінального провадження станом на час прийняття рішення вимагають вжиття такого методу державного регулювання як накладення арешту. При цьому, доказів негативних наслідків від застосування такого заходу забезпечення кримінального провадження слідчим суддею не встановлено.

Таким чином, клопотання підлягає задоволенню.

На підставі викладеного і керуючись ст. ст. 107, 131, 132, 170-173, 309 КПК України, слідчий суддя,-

У Х В А Л И В :

Клопотання прокурора відділу процесуального керівництва та підтримання державного обвинувачення Генеральної прокуратури України старшого радника юстиції Новікова Олександра Федоровича у кримінальному провадженні № 12014100100004620 від 08.05.2014 про накладення арешту на майно - задовольнити.

Накласти арешт на завершене та незавершене будівництво житлового комплексу «Шевченківський квартал», яке здійснюється на земельній ділянці к.н. 8 000 000 000 :91:050:004, розташованій по вул. Українській, 6 в м. Києві, яка належить Київському індустріальному технікуму (Державний акт ЯЯ № 2080552) з цільовим призначенням - будівництво та експлуатація гуртожитку для студентів та житла для працівників технікуму з заборогою розпорядження, користування з заборогою розпорядження, користування та проведення будь-яких будівельних робіт направлених на створення завершеного об'єкта будівництва.

Зобов'язати слідчого/прокурора у кримінальному провадженні передати ухвалу особі, на майно якої, накладено арешт.

Підозрюваний, його захисник, інший власник або володілець майна, які не були присутні при розгляді питання про арешт майна, мають право заявити клопотання про скасування арешту майна повністю або частково.

Ухвала підлягає негайному виконанню.

Ухвала про накладення арешту може бути оскаржена безпосередньо до Апеляційного суду м. Києва протягом 5 днів з дня її оголошення.

Слідчий суддя

В.А. Писанець

КИЄВ^VЛАСТЬ